

[Else-Merete Ross.]

gaver som forsøgsordninger, som det nedsatte udvalg skulle vurdere og eventuelt foreslå ændret eller suppleret. Nægterne har rejst spørgsmål i forbindelse med arbejdsopgaverne, men fik til svar, at det måtte vente, til betænkningen forelå. Da der har været en vis utilfredshed med de forsøg, hvorunder de unge transporteres fra lejrene til og fra arbejdsstedet, så arbejdstiden bliver lovlig kort, og da forskellige forhold gør denne arbejdsindsats mindre stabil end den, de helt udstationerede yder, forekommer det mig sandsynligt, at udvalget her vil foreslå en ændring.

Bestemmelserne om omgangsfriheder gælder ikke umiddelbart for de udstationerede; deres friheder bliver bestemt for det enkelte arbejdssted — de skal altså have en særordning. De nægttere, der bor og arbejder i lejrene, har ikke ændrede arbejdsopgaver, som kan danne baggrund for de skærpede bestemmelser. Det må være de ca. 20, som transporteres frem og tilbage, der skal ses som særlig motivering for de nye bestemmelser. Hvis det er tilfældet, forekommer det mig urimeligt ikke at afvente betænkningen og se, hvad den foreslår.

Den meget pædagogiske fritimeordning har ministeriet selv tidligere indført. Den har bl. a. virket som en slags kompensation for de lange transporttider fra lejren for at nå hjem på orlov. De nægttere, der i arbejdersamariternes sommerlejr arbejder 10-12 timer dagligt uden weekend og nattegn, har haft lov til at gemme de ugentlige fritimer til efter deres ofte fra 8 til 10 ugers sammenhængende arbejde. Hvad tænker ministeren at gøre ved dem? Var det ikke bedre at se arbejdsopgaver og frihedsbestemmelser under ét og afvente betænkningen?

Indenrigsministeren (Hans Hækkerup): Når fru Else-Merete Ross gør gældende, at jeg tidligere har anført, at problemer angående arbejdsforholdene for civile værnepligtige måtte bero, indtil udvalget om revision af loven om værnepligtiges anvendelse til civilt arbejde havde afgivet betænkning, så må det ærede medlem have tænkt på en skrivelse, jeg den 19. oktober 1966 sendte talsmændene i Kompedallejren. I denne meddelte jeg bl. a., at jeg ikke mente at burde ændre den hidtil praktiserede ord-

ning, hvorefter de civile værnepligtige ikke kan udstationeres til institutioner, der er beliggende i umiddelbar nærhed af deres hjem.

Jeg skal her oplyse, at denne regel kun praktiseres i forbindelse med udstationering til institutioner, hvor der ikke er mulighed for kontrol med, at de værnepligtige er i deres kvarter om natten, og at mangel på en regel som den nævnte ville medføre, at militærnægtertjenesten kunne udføres på den måde, at de værnepligtige forblev boende i deres hjem og blot daglig begav sig til en civil arbejdsplads til udførelse af arbejde inden for normal arbejdstid.

Mit standpunkt var begrundet med, at det i § 4, stk. 1, i lov om værnepligtiges anvendelse til civilt arbejde er bestemt, at de civile værnepligtige med hensyn til kvarter, forplejning, lønning o. lign. skal være underkastet de for hærens værnepligtige gældende regler, og det må vist erkendes, at man ville komme betænkelig langt fra denne lovbestemmelse, hvis man åbnede mulighed for udstationering af civile værnepligtige til institutioner beliggende i umiddelbar nærhed af deres hjem.

Det, der var tale om, var altså, at jeg ikke anså det for foreneligt med den nu gældende lov at imødekomme militærnægterne på et ganske bestemt punkt. Men er det ikke at gå alt for langt heraf at slutte, at samtlige problemer angående de civile værnepligtiges arbejdsforhold skal afvente udvalgets betænkning? Sagen er også den, at der på en række områder er gennemført ændringer i arbejdsforholdene, mens udvalgsarbejdet har stået på. Der er således allerede nu gennemført en række af de udstationeringsordninger, der egentlig først skulle komme som et resultat af udvalgets arbejde. Jeg erkender, at der udelukkende har været tale om lempelser hidtil, men det kan da ikke være meningen, at indenrigsministeriet, medens udvalget arbejder, må gennemføre foranstaltninger, der indebærer lempelser i de kår, under hvilke tjenesten afvikles, men ikke skærper.

Jeg vil understrege, at der hidtil har været fuld enighed mellem indenrigsministeriet og det nedsatte udvalg om de betingelser, der skulle gælde i forbindelse med den nye arbejdsordning med udstationering af de værnepligtige, og det har da også